

Dješka . Fuderer Levak . Ključarić

veljača / ožujak 2012.

Marko Dješka

Rad Marka Dješke predstavlja jednu cijelu generaciju u kojoj je i sam odrastao, ali gdje se humor i društvena satira nisu zrcalili kao nešto samorazumljivo. Stara je već priča da se naše socijalno biće formira kroz medijsku sliku kojom i sam autor nastavlja komunicirati kroz animirani film i strip, filtrirajući sve ono što ga mori, a medijska slika ne pruža. Strip zapravo jest naličje same medijske slike koja ga je i formirala pri čemu se autor ne služi već provjerenim sadržajima i izmišljenim svjetovima.

Naprotiv, on medijski svijet kojeg konzumira doživljava kao izmišljen te ga i kao takvog prikazuje. Kao i mnogi, Marko Dješka kroz medijsku poplavu pokušava pronaći temelje za zdrav humor čime ujedno vodi autobiografsku satiru pretvarajući je u sam rad. Njegovi stripovi nisu zatvoreni svijet za sebe, niti su nastali prvim potezima olovke na papiru, one su prije svega dio njegove osobne sociološke priče.

Autor uspješno pretvara svoj vlastiti strip u sadržaj i briše granicu između dva svijeta; onog imaginarnog kao i onog stvarnog. Zbog toga čitatatelja ostavlja u nedoumici; pretvara li vlastito iskustvo u strip ili zbog stripa kreće u svoje stvarne podvige.

Generacija Marka Dješke stasala je u vrijeme kada je društvena satira, koja artikulira akutne probleme i nedostatak humora u društvu, bila svojevrsan underground. Ta generacija, odrasla na inozemnim medijskim proizvodima bila je osjetljiva na svaku inačicu i kopiju od strane domaćih medija. Sam autor kao i mnogi, prepoznaje tada u "Večernjoj školi" Željka Pervana nešto autentično i podražajno, ali nadasve inovativno. Za mnoge je jedan neprimjetan događaj označio kraj onoga što je ta cijela generacija gajila prema do tada neviđenom satiričnom humoru, koji je prema autoru oskvrnjen prelaskom Željka Pervana u drugu medijsku kuću. Time se izgubila britkost kritike kao i iskrenost crnog humora što autor gotovo filozofski promišlja i osjeća, a Pervana podvrgava kritici putem vlastitog medija, stripa. Kroz očigledan nedostatak materijala i besciljno reproduciranje starih sadržaja ostala je samo prazna forma. To više nije bio materijal za tu generaciju.

Autorov odgovor na nastalu situaciju postaje vlastiti pokušaj definiranja i tumačenja situacije. On se ne miri time da dio njegovog habitusa bude samo proizvod te nastavlja priču dalje. Direktnim djelovanjem konstantno produbljuje priču koja za njega nije gotova i svoj strip stavlja u službu kronike medijskog naličja.

Crtež mu je svjež, lagan ali i oštar, pretvarajući sadržaj u shizofrenu igru gdje se stvara osjećaj da su svaka logika i zdrav razum napušteni. Čitatelj vrlo brzo ostaje u nevjerici spoznajom da strip nije samo plod njegove mašte već u njezinoj službi, jer mašta postaje ključan element u doradi njegovih životnih situacija. Za Marka Dješku bez zadržke možemo reći da živi svoj strip.

Konstantnim dijalogom sa medijskim svijetom, poniranjem u samu smisao, koji mu je jednim činom oduzeo povjerenje, postavlja pitanje cjelokupnog odrastanja uz televiziju. Umjesto jednostranog projiciranja sadržaja, on njeguje dijalog sa svojim unutarnjim, jednostavnim, ali vrlo moćnim pitanjem; "Zašto?". Taj dijalog s nikada razjašnjenim odgovorima dodatno oplemenjuje i animiranim filmom koji kao i strip koristi u tradicionalnom obliku, a jednostavnim i maštovitim crtežom stvara emotivno nabijen sadržaj. Njegova animacija se čini kao povratak u ranu bezbrižnu dob kada je animirani film bio u službi zabave. No, u ovom slučaju bezbrižnost je nestala, a u animaciji pronalazimo strah i jezu koju autor vješto spaja sa dozom crnog humora.

Za njega, mnoge stvari koje se prihvaćaju zdravo za gotovo nemaju smisla, međutim on ih pretače u smislene priče pristupačne svima. Mahnita potjera i shizofrena paranoja prvog filma, te osjetljiva, uvrnuta, ali dirljiva priča drugog, govore o rezultatima ljudske intervencije na ambijent nevinog odrastanja. Autor nam daje svojevrsnu povratnu informaciju tih procesa, te sa svoja dva filma svjedoči o generaciji koja ostaje zbunjena i ne prihvaća jednostavne i površne odgovore; "Zato".

Miran Blažek

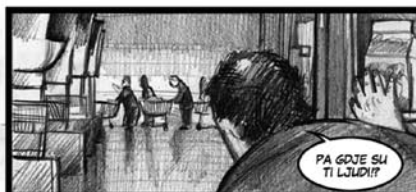
Rođen 1983. godine u Osijeku. Nakon završene srednje Škole primijenjene umjetnosti, smjer slikarski dizajn, u Osijeku, upisuje preddiplomski, a zatim i diplomski studij animiranog filma i novih medija pri Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Filmom 'Kolinje' ostvaruje zapaženi uspjeh na mnogim festivalima. Godine 2011. završava studij filmom 'Sotonin sin', a uz animirani film aktivno se bavi crtanjem stripova.

GRUPNE IZLOŽBE

Osijek – 2010. 22. Slavonsko Biennale, Galerija likovnih umjetnosti Osijek / 2011. Biennale mladih umjetnika Europe i mediterana, Solun, Grčka / 2011. Hrvatski predstavnici na Biennalu mladih umjetnika Europe i mediterana, Galerija MKC, Split

Kolinje, 2010.
animacija
4:39'

detalj

Sotonin sin, 2012.
animacija
9:50'

Željka Fuderer Levak

Moš mislit

Autorica Željka Fuderer Levak ovom se izložbom želi predstaviti kao nepretenciozna i neopterećena umjetnica. Iščitava se to u svim segmentima koncepta izložbe; u odabiru djela, u nazivu, i u popratnom sadržaju izložbe, za koji sama autorica kaže: „Kako mi je želja da se moj art širi na npr.: indexe, frižidere, rine, sandučiće, tramvaje, fascikle, skejtove, bilježnice..., uz svaki rad ide 50 naljepnica, takozvanih stikera, da ih slobodno posjetioci izložbe ponesu sa sobom.“

Naziv izložbe „Moš mislit“ ironično se podsmjehuje svemu. Fraza je to koju izgovaramo s namjerom da relativiziramo i poljuljamo nečiji stav i doživljaj, da stvorimo nelagodu kod sugovornika. Fraza je to koju autorica ispisuje unutar svojih djela i automatski dovodi u pitanje vrijednost prikazanoga. Eksplozivna gesta na izloženost sudu kritike.

Žena je zajednička poveznica izloženih radova. Tu su prisutne naznake propitivanja položaja žene u svijetu umjetnosti; najočiglednije u okvirima za goblen, gdje je goblen tradicionalan sinonim ženske umjetničke prakse. U radovima autorica prvenstveno analizira i propituje uloge žene u suvremenoj kulturi. Isprazna opterećenost žene izgledom, također se problematizira u radovima. Pratimo naznake onoga, što sve žena može biti; koja je širina njezinoga svijeta. Žena je tu praćena u mijeni od viktorijanske sablasne utvare, preko sladunjave besadržajne ljepotice do neupitne *femme fatale*, te na kraju do stamene žene kojoj rad nije napor, ali ako je pod njezinim uvjetima, ako ju svuda prati glazba iz njezinog kazetofona!

Izložene računalne grafike produkt su tragalačke igre inkorporiranja postojećih slika i njihovim uključivanjem u novi kontekst. Tu se radi o reklamama ili čitavim novinskim stranicama iz publikacija sa samog početka 20. stoljeća naovamo. Autorica se služi tehnikom kolaža; fotografranja, skeniranja, fotokopiranja te na koncu računalne obrade prikaza, a na njemu intervenira sprejom, ugljenom, olovkom... Na kraju je tu tipografski komentar, bilo kao novinski natpis ili češće kao rukopisni zapis same autorice.

Ovom se izložbom autorica predstavlja kao neopterećena tragačica unutar umjetničke prakse dvaju markantnih umjetnika. U radovima je prvenstveno zamjetan utjecaj Barbare Kruger i Banksyjevog *street arta*, no ona bez sustezanja preuzima i lubanju Damiana Hirsta. *Moš mislit!*

Marija Idžojtić, prof. likovne kulture

1978. rođena u Virovitici

2002. Sj. Irska , Ballycastle ,voditeljica art radionica Corrymeela volonterski kamp

2004. - 2009. Umjetnička akademija Osijek, Odsjek likovna kultura, klasa prof. Ivana Ladislava Galeta

2008. - profesorica na srednjoj Školi za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti, Osijek

Od 2009. član HDLU Osijek

SAMOSTALNE IZLOŽBE

2010. Osječko ljeto kulture - METAMORFOZE PROSTORA, Osijek

GRUPNE IZLOŽBE I FESTIVALI

2006. TeST!6 – teatar studentima, međunarodni festival kazališta i multimedije , Zagreb / 2006. RAF - revija amaterskog filma i videa, Zagreb / 2007. ART CONCEPT festival, ST.Petersburg, Rusija / 2008. Test!8 - teatar studentima, međunarodni festival kazališta i multimedije , Zagreb / 2008. „640x860max Dofuraj svoj Film“ - popratni program PULA FILM FESTIVALA, Pula / 2008. Video festival - Cologne OFF IV LAB / , Köln, Njemačka / 2008. Galerija likovnih umjetnosti, manifestacija 21. SLAVONSKI BIENNALE, Osijek / 2009. Noć Muzeja - Galerija likovnih umjetnosti , Osijek / 2009. STARTER, Osijek (putujuća izložba po Hrvatskoj) / 2009. Galerija „Vladimir Nazor“- izložba „Koliko queer posla“, Zagreb / 2009. VOX FEMINAE - izložba ženskog stvaralaštva u Hrvatskoj, Zagreb / 2010. MUZEJ ULIČNE UMJETNOSTI - Branimirova ulica , Zagreb / 2010. godišnja izložba članova HDLU Osijek / 2010. 22. SLAVONSKI BIENNALE, Galerija likovnih umjetnosti , Osijek / 2011. „Osijek <-> Pečuh,“ – Nandor Galerija, Pečuh, Mađarska / 2011. Surduk festival, Zmajevac, Baranja

SURADNJE

2007. MTV ADRIA, Ljubljana, Slovenija / 2007. Yammat produkcija, Zagreb / 2008. video scenografija za FASHION INCUBATOR / „Fashion Movie“, Osijek / 2009. Video scenografija za predstavu „Tri prašćića“ , Gradsko kazalište , Vinkovci / 2009. projekt „JA VOLIM OSIJEK“ , Osijek / 2009. videospot za glazbenu skupinu EGOCLINIQUE u produkciji Yammat, Zagreb / 2009. projekt „UČENIČKA LIKOVNA INICIJATIVA“ / 2009. video scenografija pop - rock koncerta pjevačkog društva „LIPA“ iz Osijeka - Osijek, Vinkovci / 2010. RIJEKA STREET ZINE projekt, Rijeka / 2011. RIJEKA STREET ZINE projekt, Rijeka

NAGRADE

2010. Najbolji profesor mentor - 1. mjesto u kategoriji multimedije na Državnom natjecanju škola koje se obrazuju u likovnim i primijenjenim umjetnostima, Zabok

Kontakt: ruswhy@net.hr

na obaraču izgubljeni raj **IGRA** Prst zraku

ga u Zborno zijevanje

malo

jako

Bez

put

svuda

kompromis

snova

Lov zraka

ušioš

... iz

i loš protiv

klasa visok

Najbolje

novac

Konačno

kletva

Prvi

teško

drugi

Stara

Iz Hrvatske

put Virtualni

buržoazija Bučne

Per Moron manija a

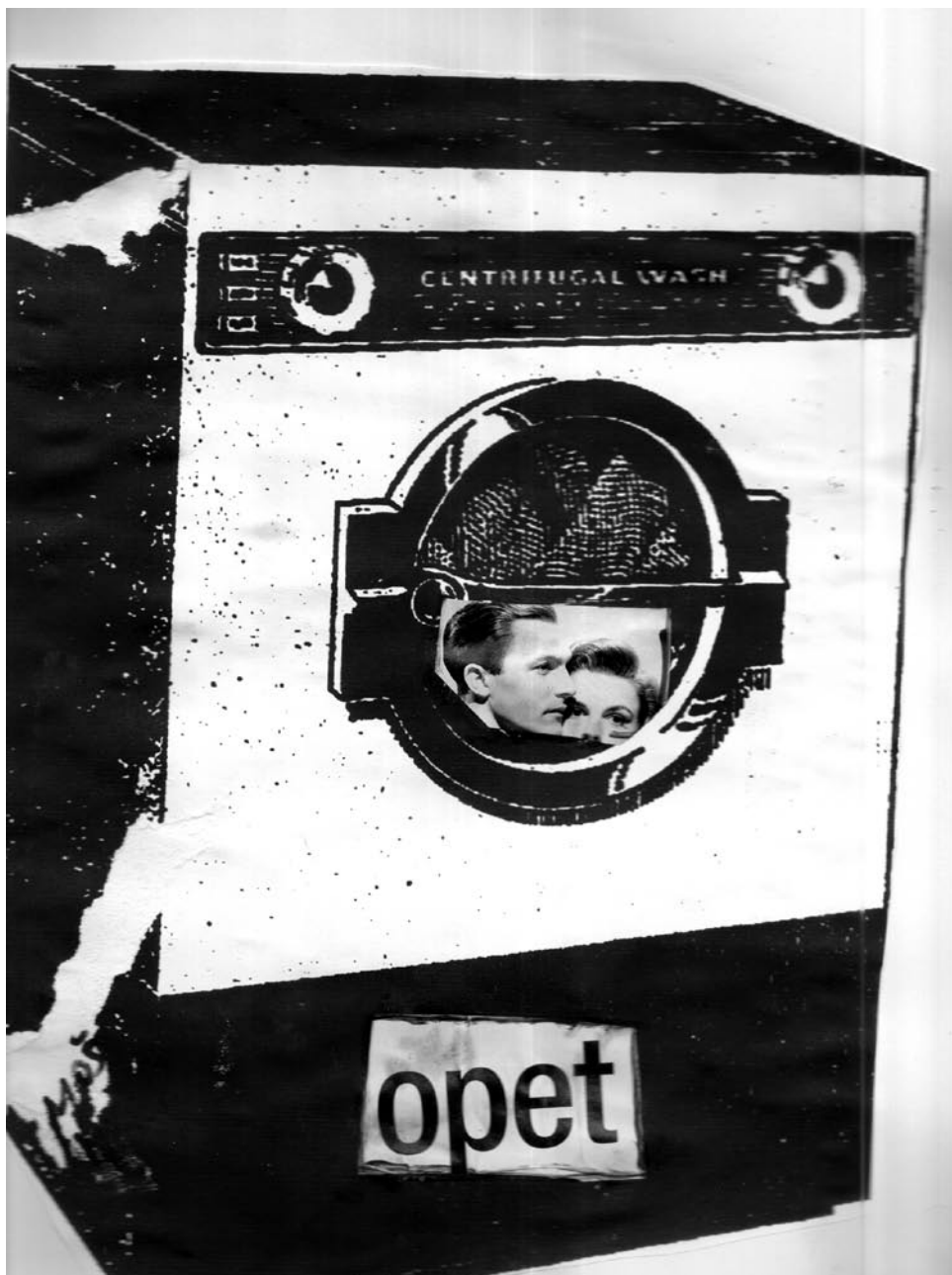
Dobar dodir trag

Na obaraču, 2009.
digitalni print
70 x 50 cm

This Has Been Easy, 2009.
digitalni print
70 x 50 cm

Opet, 2011.
digitalni print
70 x 50 cm

San, 2011.
digitalni print
70 x 50 cm

Lana Ključarić

Moj privatni Eden

Mi nismo poput ceste kojom prolazi beskrajna povorka trenutaka, pa ona ostaje prazna kao i prije kad ti trenutci prođu. Naprotiv, mi smo nalik riznici u koju svaki trenutak na svome izmaku ostavlja ono što je u njemu bilo vječno, dobro i zlo... (K. Rahner)

Mnogi su umjetnici kroz povijest napuštali civilizaciju i tražili Arkadiju zemlju Zlatnog doba, Rajski vrt, prostore u kojima će iskusiti trajnu ugodu, smiraj i okrjepu duše. (P. Gauguin primjerice!) Otisnuća prema nepoznatim krajevima čistim od laži, prijetvornih osmijeha i propisane proceduralnosti u našem vremenu mijenjaju karakter, te vrlo često, a ponekad i nužno postaju otisnuća prema nekom vremenskom segmentu.

Djetinjstvo Lane Ključarić kao slika svojevrsnog edena u kojem sekvence filma iz osamdesetih, spota s nekim od planetarno popularnih lica kod iste postaju flora i fauna njenog vlastitog Vrta. Lana Ključarić niti jedno putovanje nije tek premještanje od točke A do točke B. Putovanje je za nju potraga za sobom, a vrlo često i bijeg od hiperprodukcije slika stvarnosti kojima je bombardirana svakim danom. U tom svom stvorenom svijetu Lana nam sugerira da su izobličjenja, stilizacije jednako prirodni kao i uobičajena slika stvarnosti. Tu gotovo manirističku karakternu osobinu može se nanovo uočiti i u samom njezinu načinu crtanja: služeći se kemijskom olovkom u kojem se potezi - crte spajaju u plohe pontormovskog metalnog sjaja na tijelu, kosi, odjeći odabranih figura ili samoj pozadini prikazanog motiva, umjetnica je od likova (koji su u njenom djetinjstvu ostavili dubok trag) stvorila figure koje u gledatelju stvaraju onaj utisak kojeg čovjek ima kad gleda pozlaćene figure neke drevne civilizacije. I kao što su Egipćani izrađujući skulpture i slike svojih vladara željeli njihov život učiniti vječnim, na neki način isto čini i Lana Ključarić sa svojim Riverom Phoenixom, Madonnom, Terminatrixom ili naprosto nekom svojom prijateljicom ili prijateljem. Dakle, Lana nam otkriva svoju riznicu likova koji su popartistički u onom historijskom smislu samo utoliko jer se formalno dotiču svakodnevice ili celebretija, ali oni za samu umjetnicu nisu kritika potrošačkog društva, gotovo bi se moglo reći da su sigurni dok je Lana čuvarica rajskih vrata svoga rajskog vrta. Istina, ponekad umjetnica poput Martyja McFlya u Povratku u budućnost (Michael J. Fox) skokne u prošlost korigirajući ju svojim iskustvom, ali ne da bi izmijenila samo vlastitu priču nego ona to čini i za nas ostale koji smo doživjeli osamdesete u svojim mladim ili nešto starijim danima.

Prije dozvole ulaska u Laninu mentalnu i emocionalnu zbirku umjetnica nam formatom sugerira da smo u tom njenom Edenu pozvani doživjeti tišinu tih likova s apstrahiranom pozadinom (ili bez!), krhkost i nenametljivost (što može zazvučati paradoksalno s obzirom da se vrlo često radi o slavnim osobama kojima takve osobine nisu imanentne). Mali formati crteža koji slobodno vise poput mobila u prostoru i koje razmičemo poput lišća kakve krošnje kao da nas pozivaju i na taktilnost i na buđenje:

*Shvatite da je
život previše kratak-
ako je san dug.
(Yayu)*

Zlatko Kozina

Rođena 1981. u Osijeku.

2000. Škola za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti, Osijek

2002 – 2007 Akademija primijenjenih umjetnosti, Rijeka, Odsjek grafike

SAMOSTALNE IZLOŽBE

2011. "Everything I Am", Nouvel Organon, Pariz

2010. "Sea Friends", TPTP Space, Pariz

2010. "Wallflowers", Galerija Waldinger, Osijek

2010. "Hey Gorgeous, Where Are the Lines?", Galerija O.K., Rijeka

2007. "Rock Stars and Muscle cars", Galerija O.K., Rijeka

GRUPNE IZLOŽBE

2011. "Osijek – Pecs", Nador Galeria, Pecs, Mađarska / 2010. Slikarstvo, Galerija Kazamat, Osijek / 2010. "Snow wall, will you show us the way to restart it all?", TPTP Space, Pariz / 2009. "Neighborhood Watch", Mundy Park, El Paso, Texas, USA / 2009.

"Neighborhood Watch Paris: a projection walk", TPTP Artspace, Pariz / 2009. Museum of Art, Ploiesti, Rumunjska / 2008.

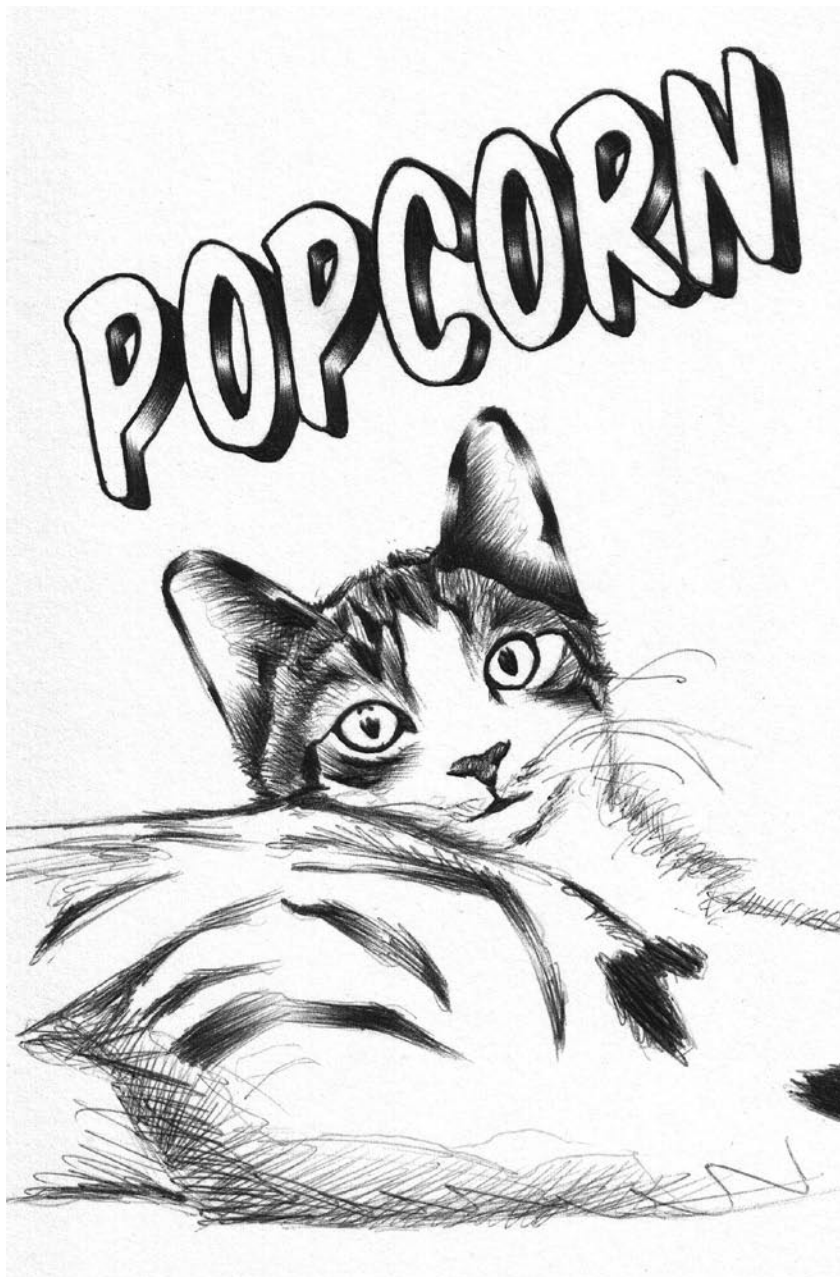
Crtež, Galerija Kazamat, Osijek / 2008. Slavonsko Biennale, Osijek / 2008. Salon mladih, Alexandria, Egipat / 2007. Vision

creates future, Aachen, Njemačka / 2004. Slavonsko Biennale, Osijek / 2002. Slavonsko Biennale, Osijek / 2002. Triennale

crteža, Muzej moderne umjetnosti, Rijeka

Od 2008. član HDLU Osijek.

Kontakt: lana_kljucaric@yahoo.com

Popcorn, 2011.
kemijska olovka na papiru
15 x 10 cm

Koala Summer, 2011.
kemijska olovka na papiru
15 x 10 cm

Ivana Plasticman, 2011.
kemijska olovka na papiru
15 x 10 cm

Postav u prostoru
(Foto: Ana Petrović)

Galerija Kazamat, veljača / ožujak 2012.

Nakladnik: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika, Osijek

Za nakladnika: Hrvoje Duvnjak

Urednik: Dražen Budimir

Tekst: Miran Blažek, Zlatko Kozina i Marija Idžojić

Fotografije: Ana Petrović i autori

Likovni postav – prostorna koncepcija: Dražen Budimir

Grafičko oblikovanje: Jelena Kovačević

Tisak: Grafika d.o.o. Osijek

Naklada: 300

Izložba je realizirana sredstvima Grada Osijeka i Ministarstva kulture Republike Hrvatske